

[Bovbjerg.]

skatten, må betragtes som ekstraordinære skatter, der helst med tiden skulle forsvinde ud af billedet.

Lovforslaget om børnetilskud angår derimod ingen skat. Denne lovgivning giver i stedet for at tage. Der er ingen tvivl om, at ordningen er velset og også sådan set yder sit bidrag på de rigtige steder, altså til børnene. Og dog omgås jeg med et stille håb om, at forholdene engang må blive så normale, at vi kan undvære den slags tilskudslove.

Det første af lovforslagene, forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1952—53, er undergået visse forandringer. For skatteåret 1951—52 var de skattefrie beløb ansat således, at skatteskalaen begyndte ved 1 000 kr., efter at de personlige fradrag og børnefradragene var trukket fra. Det vil sige, at for et ægtepar uden børn i en landkommune begyndte statsskatteskalaen ved 2 400 kr., de personlige fradrag er i dette tilfælde 1 400 kr. De 1 000 kr. er nu forhøjet til 1 800 kr. Det vil sige, at skattepligten for det samme ægtepar nu begynder ved en indtægt på 3 200 kr., hvoraf der skal svares 15 kr. Af samme indtægt betales i 1951—52 23 kr.

Det er klart, at af de små skattebeløb, der betales af de små indkomster, forsvandt en stor del til administration. En hel del mennesker med småindtægter vil efter de nye regler blive fritaget for at betale statskat for 1952—53. Det store spørgsmål må så blive: Er det ikke de skatteydere, som altså før betalte et minimalt beløb i skat og gjorde det, om ikke just med glæde, så dog med en vis tilfredsstillelse over at bidrage i hvert fald lidt til det samfund, de tilhører? Kommer vi længere op i skalaen, tror jeg ikke, tilfredsstillelsen er særlig stor.

Det foreliggende lovforslag om værnescat ophæver for så vidt de tidligere love om værnescat. Skatten skal i år opkræves som i 1951—52, altså med fuld ydelse og med en forhøjelse på 25 pct. Det er klart, at det er de forøgede udgifter til vort forsvar, der gør denne lov nødvendig. Når de militære anlægsarbejder engang er færdige, kan denne lovgivning forhåbentlig afvikles.

Lovforslaget om en tillægsindkomstskat er fremsat i uforandret skikkelse, og halvdelen af provenuet skal anvendes til afskrivning på statens reguleringskonto i nationalbanken, medens den anden halvdel skal anvendes til afskrivning på stats-

regnskabet § 26, hvilket viser, at denne lov er af midlertidig karakter eller i hvert fald, at den kun opretholdes på grund af de ekstraordinære forhold fra krigsperioden.

Lovforslaget om børnetilskud er i det store og hele uforandret. Jeg hilser med tilfredshed, at der, således som det er affattet i år, tages sigte på, at disse tilskud virkelig kommer børnene til gode — såvidt det nu er muligt.

Samtlige disse lovforslag har gennemgået udvalgsbehandling i det andet høje ting og er vedtaget der.

Det drejer sig om love af meget stor økonomisk rækkevidde. Det er dyrtiden og de forøgede udgifter til forsvaret, der er hovedårsagen til, at skatterne er så store. Også vore udgifter til social forsorg er store, men der har vi efter min mening ikke nogen mulighed for at spare. Det kan imidlertid ikke nægtes, at skatterne føles tyngende, vel også så tyngende, at de kan komme til at virke meget generende og vil komme til at virke meget generende, dersom eksportpriserne svigter eller kommer til at gå i nedadgående retning. Men forhåbentlig vil den økonomiske udvikling gå i retning af stabile prisforhold, så at skatteyderne kan betale disse store skatter, uden at det går altfor meget ud over hver enkelts bæreevne, og uden at det hemmer nødvendige investeringer.

Med disse bemærkninger skal jeg på venstres vegne anbefale de af mig omtalte lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Johannes Jensen: Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til lov om en midlertidig ændring i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond.

Malchau: Det er rigtigt, at forslaget til udskrivningsloven er en fast årlig tilbagevendende begivenhed i modsætning til flere af de øvrige skattelovsforslag, vi her behandler.

Forslaget til udskrivningsloven for det kommende skatteår er jo praktisk talt enslydende med udskrivningsloven for skatteåret 1951—52. Der er ved behandlingen i det andet høje ting foretaget den ændring, at skattepligten først indtræder ved en skatteindkomst på 1 800 kr., hvorved en række små skatteydere — der nævnes et tal på ca. 175 000 — bliver fritaget for at betale indkomstskat til staten. Jeg kan fuldtud tiltræde denne ændring; jeg har ikke noget imod, at disse små skatteydere